

## **Project Interactieve Multimedia – NOISE reflectie essay**

*Maxime Van de Voort*

*Groep 4*

Who do you trust? Dat is de vraag die ons groepje stelde tijdens dit project. Hiermee hadden wij oog op het steeds meer voorkomende misbruik van meisjes in Nederland, met betrekking tot drogerende middelen die hierbij gebruikt worden. Voor mij, als enige meisje van mijn groepje, is dit duidelijk een vorm van noise. Niet alleen omdat ik het veel om me heen hoor en soms zelfs zie gebeuren, maar ook omdat ik dit helaas zelf heb moeten meemaken in het verleden.

16 jaar was ik, en mijn scooter rijbewijs was binnen. Gelukkig had ik destijds een moeder die in haar mid-life crisis zat en besloot om op 49 jarige leeftijd nog een scooter te kopen, omdat ze deze vroeger nooit heeft mogen kopen van haar ouders. Ik heb veel op deze scooter gereden en ging er ook vaker mee naar de stad. Ik woonde in een dorp naast de stad, en s'avonds in m'n eentje naar de stad fietsen vonden mijn ouders dus ook niet zo'n prettig idee. Ik dronk ook wel eens 1 glaasje of uiterlijk 2 als ik met de scooter was, maar dit wisten mijn ouders en hier hadden we ook afspraken over. Maar goed, even terug naar het moraal van dit verhaal want ik dwaal af.

Op een avond was er dus een groot feest in de stad, en al mijn vriendinnen en ik gingen hierheen. Ik zou weer met de scooter komen en hun op het feestje treffen. Eenmaal op het feestje was het super gezellig en kwam ik veel bekenden tegen. Ik weet nog dat ik niet veel geld had omdat ik net nieuwe schoenen had gekocht en dus maar 2 muntjes had voor drinken (ook mijn vriendinnen hebben dit bevestigd). Mijn eerste drankje was een cola, en later op de avond dronk ik nog een biertje. Volgens mijn vriendinnen raakte ik aan de praat met een jongen die al een tijd achter me aan zat, of ja, zeg maar eerder een man van 31. Ik heb die avond blijkbaar heel lang met hem staan praten en hij zou gewild hebben dat ik meeging naar een ander feestje. Even verder naar het moment dat ik me weer kan herinneren: Ik werd wakker om 7 uur 's ochtends midden op straat met een kapotte scooter die een paar meter verderop lag. Ik raakte in paniek, ik wist niet hoelang ik daar al lag en hoe ik daar was gekomen. Aan mijn scooter en krassen op de weg te zien had ik een ongeluk gehad. Ik probeerde mijn scooter weer aan de praat te krijgen maar dit lukte niet. Ook lukte het niet om recht op mijn benen te staan en ik voelde me erg duizelig. Ik kwam toen een paar uur later thuis aan (ja, ik heb het hele stuk naar huis gelopen met de scooter) en ben eenmaal thuis blijkbaar weer met kleren en jas aan in bed gaan liggen. Ik werd wakker van een huilende en schreeuwende moeder die vroeg wat ik in hemelsnaam had gedaan. Ik kon haar geen antwoord geven, ik wist het namelijk zelf ook niet. Ik kreeg een hele preek over dat we maximaal 2 drankjes hadden afgesproken en dat ik haar vertrouwen had beschadigd. Ik was nog zo in de war dat ik begon te geloven dat ik misschien inderdaad te veel had gedronken en begon ook te huilen. Ondertussen begon ik ook met overgeven, wat het feit dat ik te veel gedronken zou hebben meer bevestigde. Mijn telefoon was nergens te vinden dus ik ging op mijn computer om via Facebook contact op te zoeken met mijn vrienden, die misschien wisten wat er was gebeurd. Mijn hele inbox zat vol met berichten van mensen. "Zat jij aan de pillen?" "Hoe ben je nog thuis gekomen?" "MAXIME WAAR BEN JE?!!". Ik

kreeg te horen dat ik raar begon te doen en naar huis wilde rijden, maar ik kreeg natuurlijk ruzie met mijn vriendinnen, die niet wilde dat ik in deze situatie ging rijden. Ze snapte niet waarom ik zo raar deed, want ik had niet eens veel gedronken. Uiteindelijk heb ik de sleutels van mijn scooter, die mijn vriendinnen hadden verstopt, weten te pakken en boos naar huis gereden. Waarnaar dat dus niet gelukt was en ik wakker werd op de straat. Ook had ik berichten over “vrienden” van de man waarmee ik aan de praat was geraakt. Hoe het met me ging, want ze hadden gehoord dat hij plannen met me had. Ik heb die dag 50 keer overgegeven en merkte toen dat ik me ook anders voelde als na een avondje wanneer ik te veel gedronken zou hebben. Plus, het feit dat er nog steeds een heel groot gedeelte van de avond zwart voor me was maakte me bang. Ging ik naar mijn ouders om te vertellen hoe ik dacht dat het zat? Nee. Ik dacht dat ze beter konden denken dat ik te veel gedronken had dan dat ik gedrogeerd was. Als ik nu zou zeggen dat ik dacht dat ik gedrogeerd was zouden ze denken dat ik dat verzon om eronder uit te komen, dacht ik. Bovendien, ze kunnen nu beter even boos op me zijn en me daarna weer laten uitgaan, dan horen dat ik gedrogeerd ben en me nooit meer laten uitgaan omdat ze bang zijn dat het weer gebeurt (mijn logische gedachtengang). Ik ben naar de huisarts gegaan met mijn verhaal en deze kon mij ook bevestigen dat het hier niet ging om te veel drinken. Ik heb een hele lange tijd veel ruzie gehad met mijn ouders en ze vertrouwden me ook niet meer. Vorig jaar heb ik mijn moeder pas vertelt wat er echt gebeurt was en ik heb nog nooit zo’n spijt gehad dat ik het niet meteen had vertelt. Ze was niet boos, alles behalve, ze was verdrietig en vond het erg dat ik het niet had vertelt.

Nu is het allemaal goed gekomen en ben ik ook blij dat het zo gelopen is. Het had namelijk heel anders voor mij kunnen aflopen, en ik weet eerlijk gezegd niet hoe ik dan met mezelf zou moeten leven. Ik ben soms zelfs blij dat dit gebeurt is, omdat ik me nu al heel vroeg bewust raakte van dingen die om me heen kunnen gebeuren. Mannen vertrouwen doe ik op de dag van vandaag nog steeds niet overigens (:P).

Dus, met dit verhaal in mijn achterhoofd begon ik aan dit project. Ik vind het namelijk belangrijk dat net als ik veel andere meisjes zich al vroeg bewust worden van de gevaren die er zijn op dit gebied, zonder het zelf te hoeven meemaken. Vandaar dat dit ximpel filmpje daar de perfecte tool voor was.

Ons concept hebben we zo gemaakt dat je door de ogen van 1 meisje, mij in dit geval, zou kijken tijdens een avondje uitgaan. Ze maakt zich klaar en zoekt wat kleren uit voordat ze naar de kroeg gaat. Eenmaal in de kroeg krijgt ze meerdere keuzes die ook meerdere gevolgen hebben. Ze krijgt bijvoorbeeld een drankje aangeboden van twee jongens die verderop zitten. Deze eerste keuze heeft nog niet zoveel invloed op de rest van het verhaal. Ze kan namelijk het drankje gewoon aannemen en dan gaat het verhaal gewoon verder zonder dat er iets ergs gebeurt. We hebben dit zo gedaan omdat we willen laten zien dat je best een drankje kan aannemen, dat dat niet persé een slechte keuze. Het gaat erom hoe je omgaat met je drankje, of je hier goed op let, en of je na een paar shotjes misschien toch nee moet zeggen tegen nog een drankje. Dan ben je namelijk al minder helder en kunnen dingen snel gaan.

Als je uiteindelijk alles aanneemt en niet oplet eindig je dus zoals onze viral clip. Je wordt wakker in een kamer die je niet kent, raakt in paniek en slaat op de vlucht. Eenmaal buiten dringt het pas tot je door wat er gebeurt kan zijn en begin je te huilen. Deze viral clip is heel

heftig, maar dat is precies wat we voor ogen hadden. Dit is een serieus onderwerp en het mag dus ook best wat kippenvel bezorgen bij de mensen die dit zien.

De samenwerking met Yossi en Robin was heel prettig, het zijn ook vrienden van me geworden dit jaar en we liggen alle drie goed op een lijn. Ximpel was een heel fijn programma en leuk om mee te werken. Yossi heeft al zijn fantasieën en ideeën erin verwerkt en gegooid, ik zat namelijk ook midden in een verhuizing. Maar het was makkelijk te begrijpen en je hoeft er geen professionele programmeur voor te zijn. Ook was dit vak het leukste vak voor mij van het hele jaar, een hele goede afsluiter dus! Ik vind het heel tof dat u ons zoveel vrijheid heeft gegeven en ons niet strak aan het lijntje hield. Naar mijn mening werkt dat namelijk vaak averechts. En het past inderdaad niet bij de jeugd van tegenwoordig meer. Of ik veel heb geleerd van dit vak? In theorie, nee dat niet echt. Maar ik heb wel plezier gehad en mijn eigen ding kunnen doen en laten zien, en ik denk dat dat net zo belangrijk kan zijn!